

In contemplatieve sfeer

Peer Verhoeven

Soms gaat het bloed in je aderen koken, wanneer je burgerlijke en kerkelijke overheden en beleidsmakers schrijvend en sprekend bezig ziet en hoort. Bijvoorbeeld over de gemeenschappelijke rustdag die zo goed als compleet plaats moet maken voor 'ondernemers en consumenten'. Of als het gaat over arbeid, arbeidsplaatsen en de woordenvloed waarmee politieke partijen hun alleenzalmakende povere visie hierop aanprijzen. Ook wanneer de kerkelijke overheid weer eens niets anders te melden heeft dan eucharistie en gewijde voorganger, terwijl de mensen druk bezig zijn met allerlei nieuwe vormen van vieren, bezinnen en samenkomen.

Wij moeten weer iets verwezenlijken van wat contemplatieve houding heet; verwezenlijken dus en er niet alleen interessant over doen ...

De diepte van de mens moet weer ontwaken. In ons leven moeten weer tijden, in onze dagen ogenblikken zijn

dat wij stil worden, tot onszelf inkeren en ons ontvankelijk en bewust een vraag die ons die dag trof voorleggen. We moeten weer bidden en mediteren.
Romano Guardini + 1968

Gebed

Geleidelijk wen ik aan de aarde, waaruit ik ben genomen en aan de grond waarop ik sta.

Geleidelijk kan ik laten wat mij niet past en vloekt met de mens die ik ben.

Geleidelijk wordt de melodie die ik hoor en in me zingt, mijn levenslied.

Geleidelijk raak ik van mezelf los, geef me over en vertrouw me toe aan U, mijn ziel, mijn hele wezen.

Bezinning

Zoals de stem van de zanger in zijn lied, zo is God in zijn schepping.
A. de Mello

De mooiste aanblik is de Onzichtbare zien in het getekende gelaat van een mens.
Een monnik

Aan wie het allemaal wel dóórheeft, gaat een eeuwigheid voorbij.
Rainer Maria Rilke

Humane cultuur

Ik raak er steeds meer van overtuigd dat spiritualiteit, religiositeit en geloof in wat

ons overstijgt de einders zijn waar wij naar toe leven, omdat juist zij tot het specifieke bereik van het menselijke horen. Maar dan hebben wij dringend behoefte aan een meer humane cultuur die ons deze waarden aanreikt om deze vervolgens ons eigen te maken ...
Catharina Halkes

Helaas

In de jaren dat de pauselijke oproep om kinderen op afroep van menig familiefeestje een discussieavond maakte, zei mijn moeder - 't bekvechten beu - op een onbewaakt ogenblik: De paus heeft gelijk; iedereen moet zijn eigen geweten volgen! Haar adem reikte niet verder. Jammer, want nu weet ik nog steeds niet of ik achter het pauselijk gelijk puntkomma, dubbele punt

of simpelweg een punt moet zetten.

Gebed

Geen stroming, geen deining zonder bron.
Geen boom, geen houvast zonder wortel.

Geen woord, geen lied zonder adem.
Geen lief, geen leed zonder liefde.

Geen vrucht, geen kind zonder moederschoot.
Geen zin, geen zicht zonder ziel.

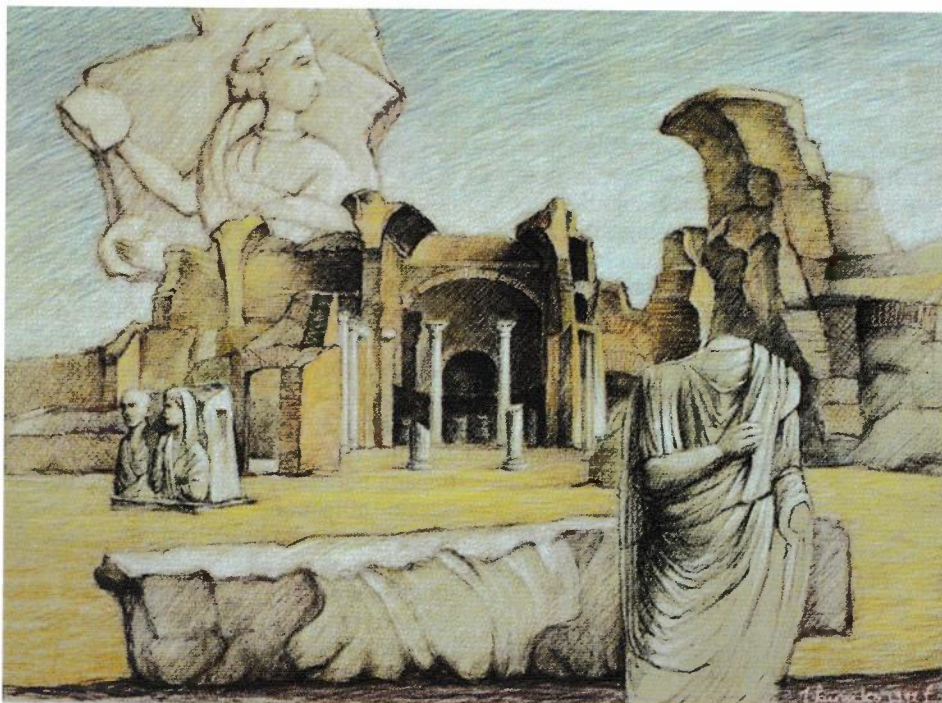
Geen mens, geen leven zonder Grond, zonder U voor tijd en eeuwigheid.

Bezinning

Vrede zaai je niet met gebalde vuist; net zo min als koren.

Omstoten en in elkaar vallen gaat met veel kabaal gepaard; groeien en rijpen gebeurt in stilte.

Aan een uitroep tekens gaan gebruikelijk heel veel vraagtekens vooraf.

Herinnering aan Italië. Tivoli, Villa Adriana, Piazza d'oro I. Pasteltekening, 1992. Jan Lurinks oud-docent gymnasium Beekvliet te St. Michielsgestel